

INTRO

Martine Glaser
Hoe Bert rapper werd
Illustraties: Wilma van den Bosch
© 2022 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Omslagontwerp: Studio Clavis
Trefw.: puber, humor, verliefdheid
NUR 283-284
ISBN 978 90 448 4476 4
D/2022/4124/069
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com
www.martineglaser.nl

Intro komt van introductie, dat betekent zoiets als ‘je voorstellen voor je echt begint’.

Al mijn gvlogs (dat zijn dus *geschreven vlogs*) zullen met een intro beginnen, dan weet je dat vast.

Omdat ik nog geen camera heb, schrijf ik in de intro hoe ik erbij sta en waar ik sta als ik dingen zeg. Tip voor de beste gvlog-ervaring: lees die beschrijving en doe dan even je ogen dicht om het, mij dus, voor je te zien.

Hier komt ie.

Hij (ik dus, Bret) leunt relaxed tegen zijn Porsche (nou ja, eigenlijk tegen een Porsche in de showroom van mijn geschifte oom Lucas) en hij zegt met zijn sympathieke, mannelijke stem (die soms vervelend overslaat): ‘Hi, ik ben Bret, vlogger en influencer. Omdat ik het geld voor mijn camera nog niet helemaal bij elkaar heb, zijn mijn vlogs dus voorlopig gvlogs – geschreven vlogs. Aan het einde van de gvlog zal ik vertellen hoe het sparen vordert.’

Ik vertel je steeds wat je anders zou zien, dus wees niet bang, je mist echt niks. De Porsche is zwart en ik zorg er natuurlijk voor dat alleen de Porsche en ikzelf in beeld komen, en niet mijn oom, die wat verderop bij de koffiemachine staat te lachen. Ik

draag uiteraard vette kleren, Yeezy's van 1200 euro en de duurste en chillste broeken die ik allemaal van mijn sponsors krijg. Ik kijk je aan met mijn doordringende staalblauwe ogen en om mijn mond zweeft een spoor van ironie doordat ik mijn rechtermondhoek een beetje optrek. (Zoiets dus als de Mona Lisa, maar dan geen vrouw.)

Ik heb 71 vlogs bestudeerd, dus ik weet hoe je de meeste volgers krijgt. Sommige vloggers kiezen voor lollig of zelfs belachelijk doen, maar persoonlijk geloof ik dat je verder komt met een volwassen, alwetende uitstraling plus ironie. Dus, samenvatting: als ik *intro* schrijf aan het begin van een gvlog, even je ogen dicht

en dit voor je zien: chille guy, chille Porsche, chille pata's en kleding. Indringende staalblauwe ogen. En je denkt: wat een fijne stem heeft die gast.

Na elke intro volgt de echte gvlog. Daar geef ik dan soms ook weer aanwijzingen bij over wat je voor je moet zien, een beetje zoals in een filmscript. Het is misschien even wennen, maar binnenkort heb ik geld genoeg voor de camera.

875 euro kost hij en volgens internet is het de beste camera die er is. Goed materiaal, daar begint het mee, dat zegt mijn vader altijd als mijn moeder iets positiefs over mij zegt. En zij zegt dan altijd: 'Nou, Frits ...' met opeens zo'n kleurtje op haar wangen alsof hij iets onfatsoenlijks heeft gezegd, maar ik denk dat hij DNA bedoelt. Dat is tenslotte het materiaal waaruit ik ben ontstaan.

↓ ↓ ↓
SPAREN

Saldo van vandaag min broodje gezond:
11,75 euro.

GVLOG 1

Intro.

(Weet je alles nog? Stem, ogen, schoenen, Porsche, mondhoek? Zie het voor je!)

Bret staat op.

Loopt naar de wastafel. Kijkt lang en indringend naar de spiegel met hemerin. Geen puistje te zien vandaag, prima skinday.

Met zijn sympathieke stem zegt hij: 'Hi. Vandaag eerste schooldag, 4 havo.'

Loopt trap af, gaat aan lege keukentafel zitten, giet melk in kom, cornflakes erbij, lepelt melk en cornflakes naar binnen, negeert moeder die roept: 'Mogen wij de keuken weer in?', pakt banaan voor pauze, verlaat huis.

Stapt op fiets, zet camera op stuur, daarna beelden van al haast mannelijk gelaat met achtergrond van langsvliegende gebouwen. (Misschien versneld afspelen zodat mensen denken: wow, kan die gast hard fietsen!)

Schoolplein. Zet fiets in het rek, brugpiepers wijken vol ontzag uiteen, paar meisjes proberen aandacht te trekken en in beeld te komen. (Shit, weer die lange gozer met die bolle kop. Had zo gehoopt dat die was blijven zitten. Shit, shit.)

Loopt relaxed, met verende tred, naar lokaal van eerste les: Nederlands.

Zoekt plek uit achterin, bij raam. Negeert flauwe opmerking van Bolle. Weet zeker dat meisjes bewonderend kijken.

(O mijn god. Wie is dat? Nieuwe leerling, nedergedaald uit de hemel?)

Filmt haar stiekem terwijl ze de klas in zweeft alsof ze danst. Goud golvend haar danst ook, tegen perfecte wangen, tegen bloot stukje rug boven laag uitgesneden blouse, best veel bloot eigenlijk voor eerste schooldag en bovendien september. Nieuwe danst door de klas, gaat naar de kast achter in het lokaal, pakt geloof ik iets. Camera zou ervan beslaan, zo mooi is ze.

Wat doet ze? Wat doet ze?

O mijn god. O mijn god. O MIJN GOD. Ze is onze nieuwe docente Nederlands. Schrijft haar naam nu op het bord: *Van Zomeren Eloise*.

Eloise, goddelijke naam. Van Zomeren, zomerwind, zomerkind. Ze ziet eruit als zeventien, of misschien eerder twintig, want ze heeft geen pukkels meer en haar figuur ... Nou ja, er is toch een verschil met de meiden hier. Ik bedoel: je kunt twee even grote appels hebben, maar dat de ene groen en hard is en een beetje zuur ruikt en die andere rood met zo'n echt appelluchtje. Twintig – ze moet een wonderkind zijn geweest. Hoe kan ze anders nu al docente zijn?

(Ik weet nog niet hoe ik zulke observaties straks in de vlog ga

doen. Het mooiste is misschien dat ik haar en mezelf afwisselend film. Mezelf van heel dichtbij, zodat mijn bewonderende ogen goed uitkomen, en dat ik de gedachten er dan in een voice-over bij plak, al weet ik nog niet precies hoe dat gaat. Er komt een rare fantasie in mijn hoofd: dat ik nu opsta en me tot mijn klasgenoten wend met de woorden: 'God heeft ons een engel gezonden en de eerste de beste die haar pest of zijn huiswerk niet maakt, krijgt met mij te doen.' En hoewel ik er niet voor kies, gaat de fantasie verder met hard gelach van mijn klasgenoten en krijg ik er ook nog een beeld bij van 31 december, dat ik peinzend naar het vuurwerk staar en denk: dit jaar was het ergste van mijn leven.

Ze praat. Haar stem valt een beetje tegen, maar het is in het leven misschien net als met de Kleine Zeemeermin: mooie benen of praten. Net zoals ik wel die mannelijke uitstraling heb, maar nog maar een meter negenenzestig lang ben – en veel zal er niet bij komen, volgens de dokter. Maar dat hindert niet, door die uitstraling lijkt ik sowieso tien centimeter langer en wie weet wat ze allemaal nog uitvinden.

Hoe lang zou zij, Eloise, zijn?

Weer een fantasie, ik krijg het er warm van: dat wij rug aan rug staan en dat zij zegt, met dat wat vreemde stemmetje van haar: 'Kijk nou, Bret, we zijn precies even lang, als dat geen voorteken is.'

Was ik ook maar een wonderkind, dan hadden we dat gemeen, maar met een wonderkind zijn moet je vroeg beginnen. Mozart begon ermee toen hij vier was en dat schijnt voor alle wonderkinderen zo'n beetje de leeftijd te zijn, maar ik kan misschien nog net een wonderpuber worden, wat ook nog eens veel exclusiever dus bijzonderder (raar woord!) is, want zeg nou zelf: hoeveel wonderpubers ken jij?

De vraag is hoe ik dat ga aanpakken. Altijd je huiswerk maken en goede cijfers halen maakt je nog niet tot een wonderpuber, hooguit tot een impopulaire nerd. Gauw even googelen: *Als wonderkind wordt in het algemeen een kind beschouwd dat op enig gebied van kunst, wetenschap of sport op jonge tot zeer jonge leeftijd in het algemeen publiekelijk heeft aangetoond over bijzondere vermogens te beschikken, die men bij een dergelijke leeftijd nog niet zou verwachten. Daarmee is overigens geenszins aangetoond dat een dergelijk kind ook hoogbegaafd zou zijn.*

'Hallo, jongen daar achteraan!'

GVLOG 2

Praat ze tegen me? Echt? Val ik haar nu al op?
Iedereen kijkt om.
'Eh ... ik?'
'Ja, jij. Sorry, ik ken jullie namen nog niet. Hoe heet jij?'
'Bret,' zeg ik met mijn mannelijkste stem.
De klas giechelt.
Ze kijkt op een papier. 'Ik heb hier alleen een ... Bert?' Ze kijkt me vragend aan. O, haar goddelijke ogen.
'Ook goed,' mompel ik.
Het gegiechel wordt luider.
'Zou jij dan, beste Bert of Bret, je telefoon nu in je tas willen doen? Of heb je liever dat ik hem voor je bewaar tot na de les?'
Dit is mijn kans en ik grijp hem!
'Graag,' zeg ik, en ik breng haar mijn telefoon.
Gegiechel ontaardt in gelach. Als het een vlog was, knipte ik dat eruit.

↓ ↓ ↓
SPAREN

Saldo na ontvangst zakgeld min 20 euro voor Bolle om mijn schoeltas terug te krijgen: 6,75 euro.

Intro.

(Als altijd de mannelijke stem, de doordringende maar toch begripvolle ogen, de schoenen (misschien Air Jordans Verzamelobject dit keer), de Porsche, de licht ironisch opgetrokken mondhoek. Als je de vorige keer goed je best hebt gedaan om het voor je te zien, zal het nu makkelijker gaan.)

Ik begin de gvlog met een uitleg. Sommige mensen in mijn klas, aangestuurd door die irritant lange Henk met zijn 1 meter 95, vonden mij een watje omdat ik mijn telefoon had ingeleverd. De strategie erachter – dat ik zo mijn eerste een-op-eencontact met de goddelijke Eloise kon hebben – was hun volledig ontgaan. Tja, niet iedereen kan een wonderpuber zijn ...

